

عنوان مقاله:

روابط سیاسی شرکت و افشای داوطلبانه اطلاعات

محل انتشار:

دومین کنفرانس ملی توسعه پایدار در علوم مدیریت و حسابداری ایران (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

ذبیح الله خانی - استادیار گروه حسابداری، واحد فسا، دانشگاه آزاد اسلامی، فسا، ایران

حسین رجب دری - دانشجوی دکتری حسابداری و عضو باشگاه پژوهشگران جوان و نخبگان، واحد بندرعباس، دانشگاه آزاد اسلامی، بندرعباس، ایران

راضیه قربانی - کارشناس ارشد حسابداری، دانشگاه کردستان، سنندج، ایران

خلاصه مقاله:

بر اساس مبانی نظری موجود، روابط سیاسی می تواند موجب افزایش یا کاهش افشای اختیاری اطلاعات شود. هدف این پژوهش، بررسی روابط سیاسی شرکت و افشای داوطلبانه اطلاعات در شرکت های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران است. این پژوهش از لحاظ هدف کاربردی بوده و رویکرد آن پسرودادی است. دوره زمانی پژوهش نیز شامل سال های 1389 تا 1396 و نمونه برگزیده متشکل از 170 شرکت پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران است. همچنین، برای آزمون فرضیه های پژوهش از روش رگرسیون حداقل مربع های معمولی در نرم افزار Eviews نسخه 9 استفاده شد. یافته های حاصل از آزمون فرضیه های پژوهش نشان می دهد که بین روابط سیاسی و افشای اختیاری اطلاعات، رابطه مثبت و معناداری وجود دارد که تایید می کند با حضور افراد سیاسی در شرکت، افشای اطلاعات اختیاری افزایش می یابد. افزون بر آن، بین سودآوری و اهرم مالی با افشای اختیاری اطلاعات نیز رابطه مثبت و معناداری وجود دارد. در نتیجه، لازم است که مدیران و سرمایه گذاران به افشای اختیاری اطلاعات توجه بیشتری نمایند و با اطلاع از آن، سرمایه گذاری و مدیریت بهتری داشته باشند.

کلمات کلیدی:

روابط سیاسی، افشای اطلاعات، افشای اختیاری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/929191>

